

af afholdte udlæg i form af omkostninger til f.eks. køb af laboratorieydelser eller anden ekspertbistand fra eksterne leverandører og omkostningerne ved den arbejdstid, der er medgået til behandlingen af sagen, beregnet på basis af en gennemsnitlig timepris inklusiv overhead. Overhead fastsættes skønsmæssigt således, at den kan dække de administrative omkostninger og andre omkostninger, der har tilknytning til sagsbehandlingen efter lovforslagets bestemmelser. Omkostningsdækningen vil under alle omstændigheder blive fastsat således, at det ikke overstiger de udgifter, der medgår til administrationen af den enkelte sag.

Til § 47

Efter denne bestemmelse er kravet på betaling af de omkostninger, der opkræves efter § 46, og renter heraf tillagt udpantringsret og kan derudover inddrives ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Det følger endvidere, at krav kan eftergives af restanceinddrivelsesmyndigheden efter reglerne i opkrævningsloven, jf. bestemmelsens stk. 2.

Bestemmelsen svarer til de bestemmelser, der blev indsat i en lang række love med vedtagelsen af lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler).

Til kapitel 8

Til § 48

I overensstemmelse med direktivets artikel 10 fastsættes der en forældelsesfrist på 5 år, inden for hvilken ministeren kan inlede procedurer til at få dækket afholdte omkostninger i forbindelse med selvhjælps-handlinger. De 5 år regnes fra den dato, hvor foranstaltningerne er afsluttet, eller hvor den ansvarlige er blevet identificeret. Tidsfristen løber fra den seneste af disse datoer.

Bestemmelsen er udtryk for den vægt, der lægges på forureneren betaler princippet i miljøansvarsdirektivet. Det er lovgivningens almindelige regler, der gælder for afbrydelse af denne 5-årige forældelsesregel.

Som det fremgår af afsnit 2.6.2. i de almindelige bemærkninger træffes afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og om hvem der er ansvarlig herfor, ikke efter dette lovforslags bestemmelser men efter anden lovgivning. Der henvises til § 2 og bemærkningerne her-

til, hvoraf fremgår hvilken anden lovgivning, der er tale om.

Det foreslås med stk. 2, at den 5-årige forældelsesfrist også gælder for afholdte udgifter til selvhjælps-handlinger efter anden lovgivning. Henvisningen i den foreslåede stk. 2 er således en henvisning til denne anden lovgivning. Hovedparten af denne lovgivning er omfattet af det samtidig hermed fremsatte lovforslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven og forskellige andre love.

Som eksempel på situationer, hvor der er behov for den foreslåede regel i stk. 2 kan nævnes: Tilsynsmyndigheden kan have meddelt et påbud efter miljøbeskyttelsesloven til en forurener om at udføre undersøgelser med henblik på at klarlægge, hvordan følgerne af en forurening eller en overhængende fare for en forurening kan afhjælpes eller forebygges. Efterkommes et sådant påbud ikke, er der i miljøbeskyttelseslovens § 69 hjemmel til, at myndigheden kan lade påbudte foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning. En sådan påbudt undersøgelse kan medføre, at der skabes ny viden om forureningen, som medfører, at myndigheden vurderer, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Myndigheden skal i så fald træffe afgørelse efter den foreslåede § 73 f (jf. § 1, nr. 5, i forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love).

Et påbud om undersøgelser kan følges op af et påbud om at genoprette den hidtidige tilstand. Også i denne situation er der hjemmel til, at myndigheden selv udfører foranstaltningen for den ansvarliges regning, hvis et påbud ikke efterkommes. Det kan ikke udelukkes, at det under arbejdet med at »genoprette den hidtidige tilstand« viser sig, at forureningen var langt alvorligere end oprindelig antaget – og dermed at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

Endelig kan der foreligge en situation, hvor øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge væsentlig forurening eller forureningens udbredelse, jf. den gældende § 70 i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter myndigheden kan foretage det nødvendige uden påbud og for den ansvarliges regning. Også i denne situation kan det forekomme, at udgifterne afholdes, inden myndigheden træffer afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Når der henvises til § 47 f eller § 47 g i havmiljøloven, skyldes dette, at forsvarsministeren eller kommunalbestyrelsen forestår bekæmpelsen og dermed afholder udgiften i første omgang.